

degav, og at Thinget ved dets Botum ogsaa gjorde det, hvilken Fremgangsmaade man ansaae for at være den bedste, og derfor skal jeg paa Fleertallets Vegne her udtale den Anskuelse, at det Rigtigste er, at man, saalænge indtil Lovgivningen er forandret, bliver staaende ved de hidtil bevilgede Summer. Dersom nemlig Mindretallets Forslag bliver antaget, saa vil jo Følgen deraf blive, at, hvis den ærede Justitsministers Lovforslag ikke bliver antaget, eller f. E. ikke bliver færdigt i denne Rigsdagssession, saa vil han ikke have de fornødne Pengemidler til at gjøre Forandringer; der vil blive en Forskel i Summen, som vel ikke vil være meget stor, men dog stor nok til at hindre ham væsentlig, og han maatte da enten foretage denne administrative Foranstaltning uden Rigsdagens Medvirkning, hvilket man ikke har anseet for at være rigtigt, da den er vigtig og griber dybt ind, eller ogsaa vilde han komme i en meget betydelig Forlegenhed. Derfor maa jeg fastholde Fleertallets Forslag til disse Poster; Summerne komme til at see noget større ud efter dette Forslag end efter det andet, men i Realiteten bliver det naturligvis det samme, thi dersom det Forslag, som Ministeren har fremlagt, bliver behandlet og endelig vedtaget som Lov, saa følger det af sig selv, at de Forandringer, som Mindretallet har foreslaaet, blive nødvendige. Med Hensyn til et Uendringforslag, som er fremsat af et æret Medlem til Mindretallets Forslag, skulde jeg tillade mig at gjøre den Bemærkning, at Udvalget maa være enig med det ærede Medlem i, at den Sum af 4,000 Rbd., som han synes at antage at være for høi til Bestridelse af Contoirforretninger, virkelig er for høi, og det har derfor ogsaa været sat under Forhandling imellem Udvalget og Justitsministeren; da disse Forhandlinger imidlertid ikke have ledet til noget positivt Resultat med Hensyn til den endelige Ordning af disse Contoirer, og da disse Contoirers Ordning ikke er optagen i den fremlagte Lov, hvilket maaskee kan have sine gode Grunde, saa har Mindretallet anseet det for hensigtsmæssigt at sætte det saaledes, at der midlertidigt i Anledning af Generalkrigscommissariatets Ophævelse bevilges 4,000 Rbd., idet man nemlig har forudsat, at, skjøndt en

mindre Sum end 4,000 Rbd. vistnok endeligen vilde blive indstillet af Udvalget til Vedtagelse, saa vilde der dog til den første Omordning, som i det følgende Finantsaar vilde finde Sted, rimeligvis paaløbe adskillige større Udgifter, som vare af en forbigaaende Natur, og det er derfor at man ikke har troet, at det var hensigtsmæssigt for dette Aar at nedsette denne Bevilling, men derimod at indstille den til Antagelse.

Justitsministeren: Jeg finder mig dog foranlediget til at fremsætte nogle Uttringer, ogsaa angaaende de øvrige Poster, som den ærede Ordfører i sit Foredrag ikke har berørt; det er navnlig hvad angaaer den tredje Indstillingspost, som er den første under det Afsnit, der nu foreligger, hvori der er foreslaaet, at Contoirchefen for Ministeriets første Departement, istedetfor at han er opført med en Gage af 1600 Rbd., kun skulde opføres med en Gage af 1400 Rbd. Jeg troer nu i Almindelighed dog vist ikke, at en Gage af 1600 Rbd. kan ansees som en for høi Lønning for en Mand i en Contoirchefs Stilling, da disse Stillinger jo i Almindelighed ansees for at skulle sætte den Vedkommende istand til at kunne etablere en Familie, imidlertid skal jeg gjerne indrømme Vægten af de Grunde, der ellers har foranlediget, at det ærede Udvalg, og saavidt jeg veed, ogsaa Thinget har troet, at der i Fremtiden kun skulde tilstaaes en Gage af 1400 Rbd. for Contoirchefer til at begynde med, men naar jeg alligevel ikke troer, at denne Regel med Rette kan anvendes i nærværende Tilfælde, saa skal jeg tillade mig at anføre de Grunde, som jeg har herimod. Det har hidtil været en Regel, at de Gager, der have været bestemte enten tidligere ved kongelig Resolutioner eller ved Lov, ere blevne tilslagne de Embedsmænd, som ere blevne ansatte ved indtruffen Vacance, uden at der i saa Henseende har været taget noget Forbehold om Nedsettelse; det synes ogsaa at ville gjøre Embedsmændenes Stilling i det Hele meget precair, naar man i ethvert Tilfælde, hvor Gagerne ellers ere bestemte, skulde tage et saadant Forbehold. Nu hedder det vel i Udvalgets Betænkning, at Gagen, „i Genhold til de Afstemninger, som fandt Sted under den